

R.) 1903.— Περὶ πολώσεως τῶν ἀερίων (Ἀθηνᾶ) 1904.— Ἐρευνα τῆς καταστάσεως τῶν πόλων (Ἀθηνᾶ) 1904.— Recherches zur les étincelles électriques, pr, part. (Ann. Observ. Athènes) 1905.— Sur le phénomène de suspension (Ann. Obs. Athènes) 1905.— Sur l'échauffement des pôles et le spectre des étincelles (Bull. Astron.) 1904.— Sur l'état microscopique des pôles et le spectre des étincelles (C. R.) 1904.— Ἐγραψεν ἐπίσης: Φυσικὴ καὶ Χημεία (ἑλλ. σχολ.) 1905.— Ὁ ἄνευ σύρματος τηλεγράφος (Ἀθηνᾶ) 1905.— Ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς Φυσικῆς καὶ ἡ σύστασις τοῦ Σύμπαντος (ἐναρκτ.) 1906.— Ἀσκήσεις Ἀνωτ. Φυσικῆς, 1907—08.— Ἡ ραδιοἐνέργεια τῶν ὑδάτων τῆς Ἑλλάδος (Παράρ. ἐφ. Ἀθῆναι) 1909.— Πειράματα Φυσικῆς (Συλλ. ὤφ. βιβλ.) 1905.— Στοιχεῖα Φυσικῆς (β' ἐκδ.) 1909.— Στοιχειώδης πειραματικὴ φυσικὴ, 1910.— Ὀπτικαὶ ἀπάται (Παράρτ. ἐφ. Ἀθῆναι) 1907.— Αἱ γραμμαὶ τῶν φασμάτων (Δελτ. Φυσιολ. Ἑτ.) 1908.— Ὁ ἄνευ σύρματος τηλεγράφος (Εἰκονογραφ.) 1906.— Περιτροφικὴ πόλωσις καὶ σακχαρομετρία, (μαθήματα), 1907.— Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιστῆμη συκοφαντούμενη (ἐφ. Ἀστ.) 1903.— Πειραματικὴ Φυσικὴ καὶ Στοιχεῖα Χημείας, 1910.— Μαθήματα Ἀνωτέρας Φυσικῆς, 1906—1907.— Ἡ ἐξέλιξις τῆς Φυσικῆς ἐν Ἑλλάδι, 1911.— Τὸ πείραμα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Φυσικῆς, 1905.— Οἱ ἠλεκτρικοὶ γνόμονες, 1905.— Γενικὴ Φυσικὴ, 1923.— Γενικὴ Χημεία, 1931.— Φυσικὴ καὶ Χημεία (διὰ γυμνάσ.) 1913.— Φυσικὴ καὶ Χημεία (διὰ Ἑλλ. σχολ.)— Φυσικὴ (διὰ δημοτ.)— Μαθήματα Φυσικῆς (Ἡλεκτρολ.) 1915.— Πειράματα Φυσικῆς (Σύλλ. ὤφελ. βιβλ.)— Ἡλεκτρολογία 1914.— Στοιχεῖα Φυσικῆς 1932.— Αἱ μετεωρολογικαὶ περίοδοι (Τριακονταετ. Κρητικοῦ) 1944.— Ἡ Ἐπιστῆμη τοῦ 1945 (Πολιτ. Ἐπιθεώρ.) 1946.— Αἱ μετεωρολ. περίοδοι καὶ ἡ σταθερότης τοῦ κλίματος τῆς Ἑλλάδος (Ἐπετ. Φυσιολ. Σχολ.) 1946.— Ἡ Ἀτομικὴ Φυσικὴ καὶ ἡ ὀνοματολογία τῆς (Περιοδ. Αἰῶν τοῦ ἀτόμου) 1947.— Τὸ βιβλίον τῆς Φυσικῆς εἰς τὴν Μέσ. καὶ Δημοτ. Ἐκπαίδ. (Παιδαγ. Ἐπιθεώρ.) 1948.— Ἡ Φυσικὴ καὶ τὸ πείραμα (Αἰῶν ἀτομ.) 1949.— Παραψυχικὰ φαινόμενα (αὐτ.) 1949.— Ἀστρομετεωρολογικὰ (αὐτ.) 1950.— Ἐπίσης διάφορα ἄρθρα εἰς τὸ περιοδ. «Ἡλιος» (1950—52) καὶ τὸ Ἐγκυκλ. Λεξικὸν τοῦ «Ἡλίου».

Δημήτριος Κ. Χόνδρος. (1882). Ἐκ Σερραῶν τῆς Μακεδονίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς ἐν Σέρραις, (1893—1898) καὶ Θεσσαλονίκῃ, (1898—99) ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, (1901) τοῦ οὐοίου ἔγινε διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν (1905). Σπουδαστὴς ἔπειτα τῆς Φυσικῆς ἐν Γοτίγγῃ (1906—1907) καὶ Μονάχῳ (1907—1908) μαθητὴς τοῦ Sommerfeld, ἀνηγορεύθη αὐτόθι διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Φυσικῇ. Ὑποεπιμελητὴς τοῦ Χυμικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου (1910—12). Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς τὸ 1912 (1). Πρόεδρος τῆς Γεωδαιτικῆς καὶ Γεωφυσικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κράτους, καὶ Πρόεδρος τοῦ Τηλεπικοινωνιακοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου ραδιοφωνίας.

Ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι.— Περὶ τῆς ἠλεκτρικῆς ἀγωγιμότητος διαλυμάτων νιτρικοῦ μολύβδου ἐν μείγματι ὕδατος καὶ οἴνουπν. (διατρ. διδακτ.)

1. Βιογρ. ζώντων καθηγ., σ. 103, MEE. 24.665. Who's Who, σ. 389.

